

der deres Ophold her. Jeg skal straks tilføje, at der i Reglen ikke vil være Spørgsmaal om en Interesse i saa Henseende for Rigsdagsmændene eller for andre, der have offentligt Hverv, men det er mere et Spørgsmaal om en Interesse for vedkommende Kommuner, som deraf ikke behøve at miste Skatten af de paagældende, fordi de paa den Maade ufrivillig ere fraværende fra deres Hjem. — Under Nr. 5 har Indenrigsministeren stillet et Endringsforslag, hvorom jeg skal bemærke, at det ikke har været Genstand for Behandling i Udvalget; derfor staar det ikke opført som tiltraadt af nogen. Smidler-tid vil jeg anbefale Tinget i alt Fald paa dette Trin at vedtage dette Forslag, medens det vel er muligt, at der mellem 2den og 3dje Behandling kunde foretages nogen Modifikation deri. — Og for sig selv er det vistnok fuldkommen rigtigt, at Forslaget er stillet, idet der nemlig er et Hul til Stede i vor kommunale Skatteindtægtning med Hensyn til det Tidspunkt, hvortil Skattepligten kan gøres gældende over for de enkelte skattepligtige. Vi have en Lov af 1887 for Kjøbenhavn, der hjemler Udgang for Kjøbenhavns Kommune til at beskatte de skattepligtige, der ere tilflyttede, fra den første i den efter Tilflytningen følgende Maaned, forudset naturligtvis, at der overhovedet er et skattepligtigt Ophold, altsaa et Ophold, der strækker sig over mindst 4 Maaneder. Dette kommer imidlertid i Kollision med den almindelige Regel for Skatteopkrævningen i det øvrige Land. Der gælder nemlig efter den kommunale Lovgivning den Regel, at Opkrævningen af Skat afhænger af, om den opkræves kvartalsvis eller halvvaarsvis, og ærede Medlemmer ville da straks se, at det kan føre til ret uheldige Konsekvenser, naar man i en Kommune har en Regel om Opkrævning maanedsvis, medens Opkrævningen i en anden finder Sted for tre Maaneder og i en tredje for et halvt Aar. Altsaa Hovedtanke i Ministerens Forslag er den, at man skal have en fælles Regel, og da saaledes, at Fjerdingaaret bliver Udgangspunktet for Skatteopkrævningen. Jeg skal straks bemærke, at med Hensyn til Detaljerne deri kan der maasse være Tvivl om et og andet, men det kan jo bringes under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg anbefaler at vedtage Indenrigsministerens Forslag under Nr. 5, indeholdende den Hovedregel, at Fristen for Skatteopkrævning bør være ens over hele Landet. — Endringsforslagene under Nr. 6 og 7, der ere stillede af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), skal jeg her forbigaa, idet jeg derom kun skal bemærke, at jeg

tror ikke, at det er hensigtsmæssigt at belaste det foreliggende Lovforslag med Emner, der ikke nødvendig høre ind derunder, og det er jo indlysende, at dette Forslag, der inddrager hele Spørgsmaalet om en Reform af den kjøbenhavnske Indkomstskat, Forøgelse af Skatteprocenten o. s. v., vil føre Overvejelserne langt ud over, hvad vi behøve at forhandle i Forbindelse med denne Sag. Denne har vist i sig selv tilstrækkelig store Vanskeligheder ved at kunne føres igennem, saa at man behøver ikke at hænge yderligere Klodser paa. Jeg skal altsaa fraraade at komme ind paa Forslagene under Nr. 6 og 7. — Jeg kommer dernæst til Lovforslagets § 2, som er en Bestemmelse af stor Interesse, og som jo mulig kan blive af indgribende Betydning lige over for Spørgsmaalet om Lovens Gennemførelse i det hele. I Lovforslagets § 2 er der foreslaaet, at der skal altid i Kommunerne gælde visse Skattevedtægter, at Vigningen skal udføres efter Skattevedtægterne, der for Landets Vedkommende med Indenrigsministerens Billigelse gives af Amtsraadene og for Købstædernes Vedkommende af Kommunalbestyrelserne. Vedtægten skal affattes efter Indenrigsministerens Vejledning, og der tilføjes, at den skal indeholde Bestemmelse om, at der i Vigningslisten skal anføres det Beløb, hvortil hver Skatteydere Indtægt i det Skatteaaret forudgaaende Kalenderaar er anslaaet. Vi ere et Flertal i Udvalget, der foreslaaer at lade denne Paragraf udgaa. Vi have nemlig ikke anset det for nødvendigt at faa en saadan Bestemmelse truffen af Hensyn til Gennemførelsen af den mellemkommunale Beskatning. Det er indlysende, at en saadan Bestemmelse i alt Fald med Hensyn til Skatteindtægtens Optagelse paa Skatelisten vilde være nødvendig, dersom man byggede den mellemkommunale Beskatning paa den direkte Beskatning i Næringskommunerne af de skattepligtige. Da er det indlysende, at en saadan Regel maatte føjes til, og det har det Mindretal, som har opstillet dette Grundlag, ogsaa erklæret. Derimod kan jeg ikke erkende, at det er nødvendigt at foretage en saadan Ordning, naar man ikke giver, hvad jeg kalder Næringskommunen Udgang til direkte at beskatte Personen. Naar det kun, som Lovforslaget gaar ud paa, drejer sig om en Fordeling af Skattebeløbet mellem de i Skatten interesserede Kommuner, ser jeg ikke, at der er nogen tvingende Grund til at gaa til en Foranstaltning som den at opkræve Skatten efter Indtægtsanføttelse, thi selv om der i Opgivelsen af Skatteindtægten for dem, paa hvem den mellemkommunale Beskatnings